

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henset til at den spanske civillovs artikel 68 bestemmer, at ægtefæller har pligt til at bo sammen, kan kravet om, at en spansk statsborger, der ikke har udøvet sin ret til fri bevægelighed, skal opfylde betingelserne i artikel 7, stk. 1, i kongeligt dekret nr. 240/2007 som en nødvendig betingelse for at få anerkendt opholdsretten for vedkommendes ægtefælle, som ikke er unionsborger, i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i kongeligt dekret nr. 240/2007 – såfremt disse betingelser ikke er opfyldt – da udgøre en tilsidesættelse af artikel 20 TEUF, hvis den spanske statsborger som følge af nægtelsen af denne ret er nødsaget til at forlade Unionens område som helhed?
- 2) Under alle omstændigheder, uanset det foregående og besvarelsen af det første spørgsmål og henset til Den Europæiske Unions Domstols praksis, bl.a. dom af 8. maj 2018 ⁽¹⁾, C-82/16, K.A. m.fl. mod Belgische Staat, er den spanske stats praksis – hvorefter bestemmelsen i artikel 7 i kongeligt dekret nr. 240/2007 automatisk anvendes, og der nægtes opholdsret til et familiemedlem til en unionsborger, der aldrig har udøvet sin ret til fri bevægelighed, alene af den grund, at unionsborgeren ikke opfylder betingelserne i denne bestemmelse, uden at det i den konkrete sag er blevet undersøgt, om der mellem den pågældende unionsborger og tredjelandstatsborgeren består et afhængighedsforhold af en sådan art, at dette, uanset grunden hertil og i betragtning af de foreliggende omstændigheder, medfører, at unionsborgeren, såfremt tredjelandstatsborgeren nægtes opholdsret, ikke kan blive adskilt fra det familiemedlem, som unionsborgeren er afhængig af, og må forlade Unionens område – da i strid med artikel 20 TEUF?

⁽¹⁾ Dom af 8.5.2018, K.A. m.fl. (familiesammenføring i Belgien) (C-82/16, EU:C:2018:308).

Appel iværksat den 29. juli 2019 af Intercept Pharma Ltd og Intercept Pharmaceuticals, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 28. juni 2019 i sag T-377/18, Intercept Pharma og Intercept Pharmaceuticals mod EMA

(Sag C-576/19 P)

(2019/C 432/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Intercept Pharma Ltd og Intercept Pharmaceuticals, Inc. (ved solicitors L. Tsang, J. Mulryne og E. Amos og barrister F. Campbell)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 28. juni 2019 ophæves.
- EMA's afgørelse om udlevering af den periodiske rapport om vurdering af benefit/risk-forholdet, som EMA meddelte appellanterne den 15. maj 2018, annulleres.
- EMA tilpligtes at betale appellanternes sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag, både i første instans og i forbindelse med appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Retten begik en fejl ved at konkludere, at leddet om »beskyttelse af retslige procedurer« i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ kun er relevant, når dokumenter er udfærdiget i forbindelse med en konkret retslig procedure, eller når de indeholder juridiske holdninger, som er genstand for sådanne procedurer. Dette medførte en utilladelig indskrænkning og begrænsning af ordlyden af artikel 4, stk. 2, som ikke er indeholdt i forordningen.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Retten begik en fejl ved at konkludere, at leddet om »forretningsmæssige interesser« i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 kun kan finde anvendelse, når der er angivet specifikke dele af dokumentet, som skader den pågældende parts forretningsmæssige interesser, og ikke blot kan finde anvendelse, fordi udbredelse af et dokument i sin helhed ville skade de forretningsmæssige interesser for den, som har udfærdiget dokumentet. Denne opfattelse forhindrede Retten i at anerkende, at EMA begik en retlig fejl og anlagde et urigtigt skøn, da det afviste at tage hensyn til baggrunden for begæringen om aktindsigt i denne sag.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Appel iværksat den 29. juli 2019 af KID-Systeme GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 16. maj 2019 i sag T-354/18 – KID-Systeme mod EUIPO

(Sag C-577/19 P)

(2019/C 432/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: KID-Systeme GmbH (ved Rechtsanwälte R. Kunze og G. Würtenberger samt Rechtsanwältin T. Wittmann)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 10. oktober 2019 besluttet, at appellen ikke admittes, og at KID-Systeme GmbH bærer sine egne omkostninger.
